

Het begin...

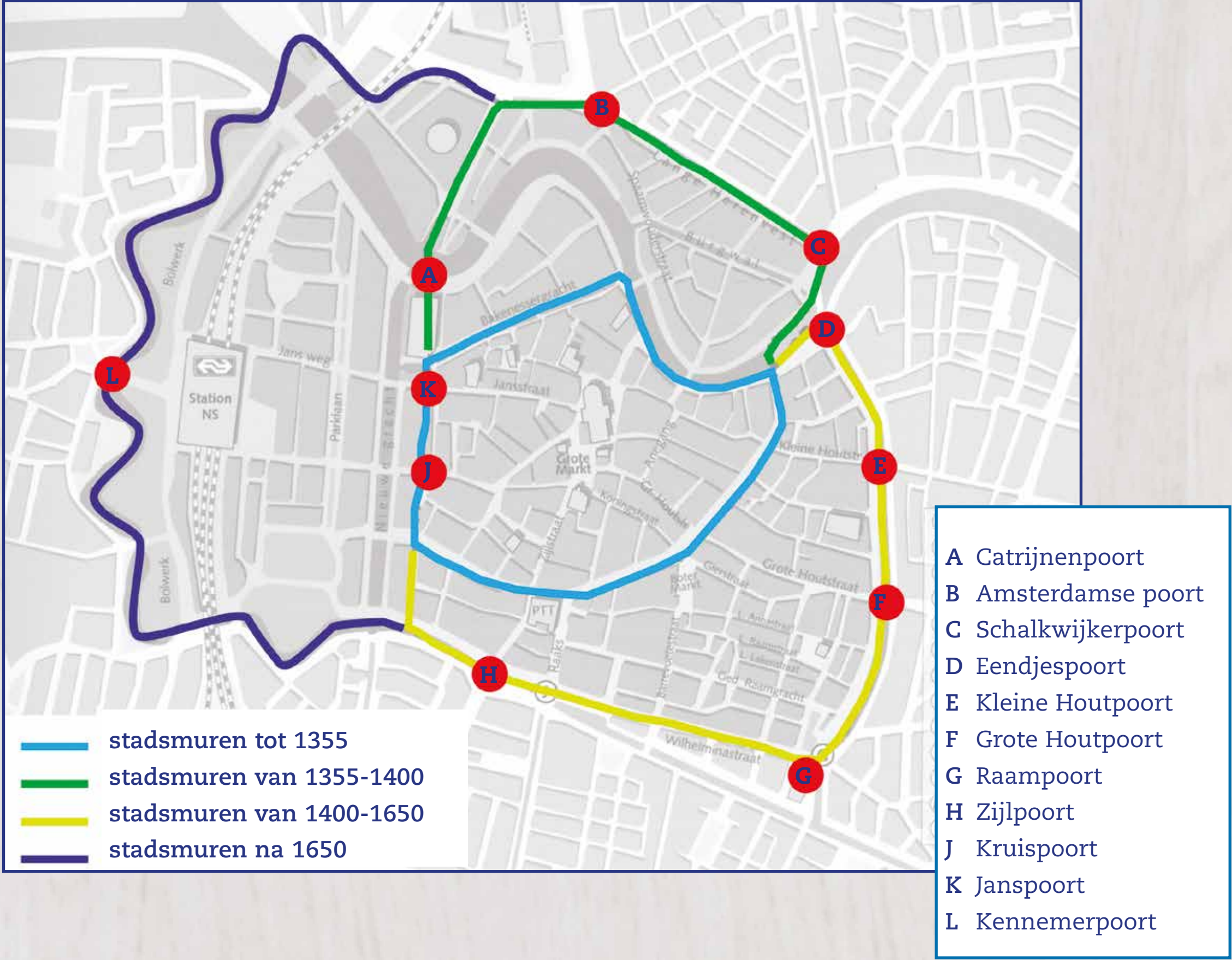
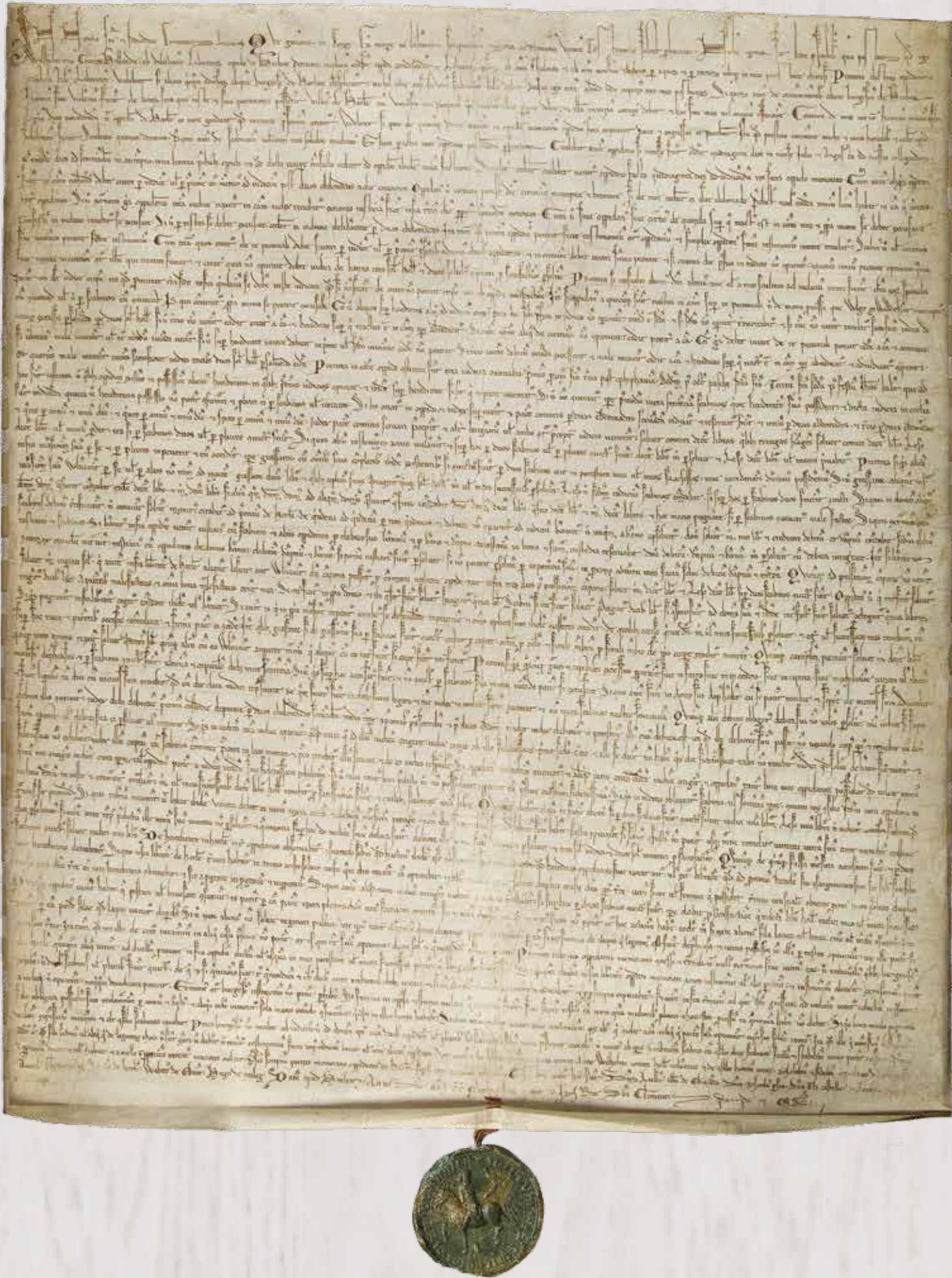
De geschiedenis van Haarlem begint zo’n duizend jaar geleden. De stad ontstaat als een kleine nederzetting aan het Spaarne. De gunstige ligging aan het Spaarne en de verbindingsweg door het graafschap Holland brengt de stad welvaart.

Het wordt de zetel van de graaf van Holland en in 1245 krijgt de stad van graaf Willem II stadsrechten. Er mag dan een zware stadsmuur met poorten en torens worden gebouwd ter verdediging.

The Beginning

Haarlem’s history started more than a thousand years ago. The city was founded as a small settlement on the river Spaarne. The convenient location by the river, and the old through-road brought prosperity to the town.

The city is the seat of the Earl of Holland, and in 1245 the city received the Earl William II charter. So it was thought there should be a strong wall with gates and towers to help defend the city.

Verdediging

De Adriaan is gebouwd op de met steunberen versterkte onderbouw van de Goê Vrouwtoren, een voormalige verdedigingstoren. Om de stad te verdedigen liggen om de stad grachten en muren met torens. Je kan de stad alleen maar in en uit via de stadspoorten.

Aan de overkant van het Spaarne tegenover de Goê vrouwtoren staat de Zanderstoren. Tussen beide torens ligt een brug. De torens en de brug vormen samen de Catrijnenpoort.

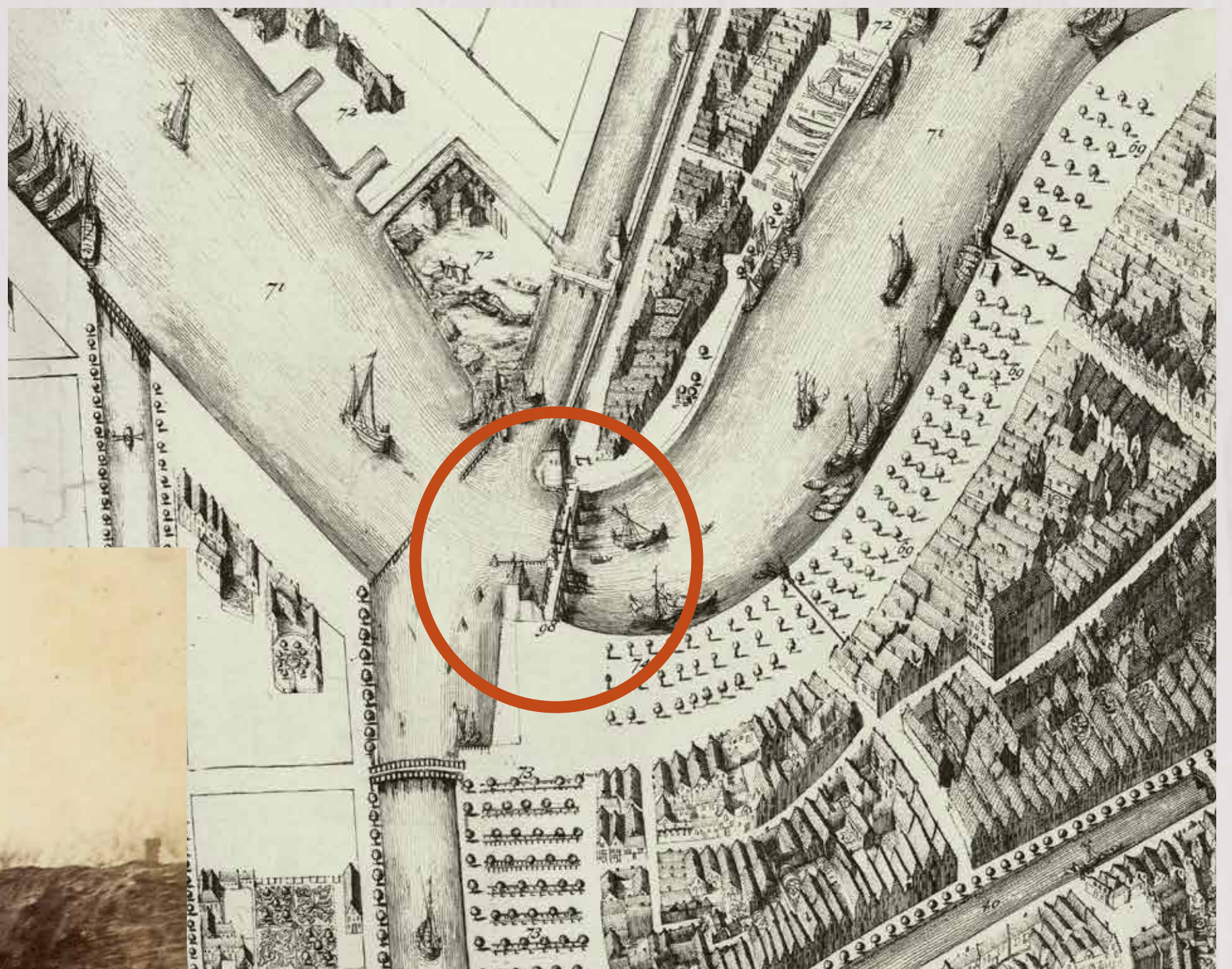
Vanaf de Catrijnenpoort kan de noordelijke toegang tot het Spaarne in de gaten worden gehouden. Later, door de grotere vuurkracht van de artillerie, verliezen de verdedigingswerken rond de stad hun functie en worden ze gesloopt.

Defense

The Adriaan mill is built on the reinforced substructure of the remains of the “Goê Vrouwtoren”, an ancient defense tower on the bank of the Spaarne. To defend the city against enemy attacks there were moats, walls, and towers. One could only enter or leave Haarlem through one of the city gates.

Across the Spaarne opposite this tower was another defense tower, the “Zanderstoren”. Between these two towers was a bridge. Together the towers and bridge were called the Catrijne Gate “Catrijnepoort”.

From here the northern entrance to the city via the Spaarne could be guarded. Later, through the greater firepower of new artillery weapons, the defenses around the city were insufficient, so lost their function, and were demolished.

Bouw van De Adriaan

In 1778 krijgt de Amsterdamse ondernemer Adriaan de Boois van de gemeente Haarlem toestemming om een windmolen te bouwen. Hij zet zijn industriemolen op de onderbouw van de oude Goê Vrouwtoren. Hierdoor steekt de molen hoog boven de stad uit, waardoor de wieken ongehinderd wind vangen. De Boois maalt er jarenlang tufsteen tot tras voor de produktie van cement.

In 1802 wordt De Adriaan aan een tabakshandelaar verkocht, die er tot 1865 tabaksrollen tot snuiftabak maalt. Daarna verandert de molen van eigenaar en functie. Hij wordt omgebouwd tot een wind- en stoomkorenmolen. Vanaf die tijd wordt er in de molen koren gemalen.

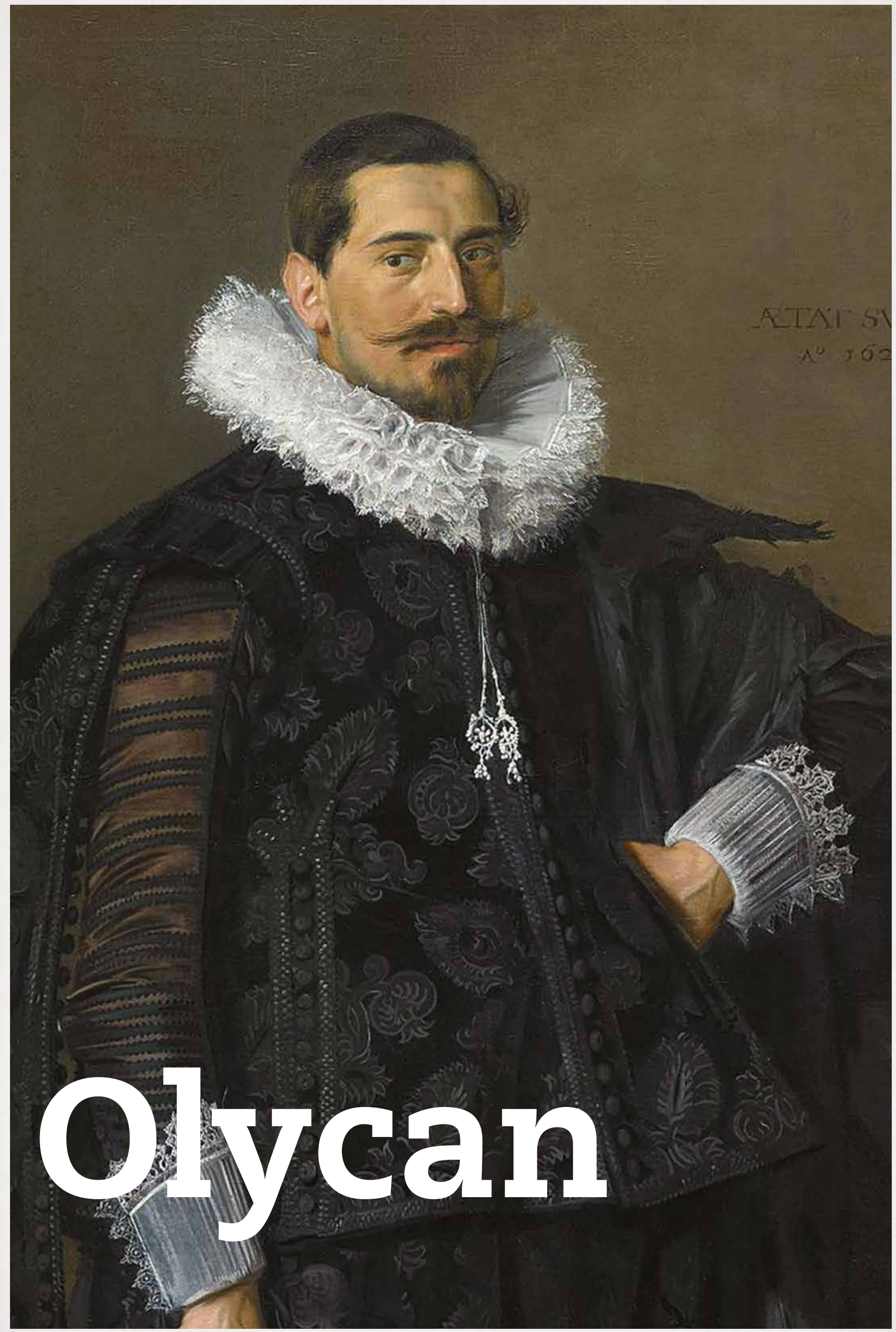
Building the Adriaan

In 1778 the city of Haarlem gave the Amsterdam businessman Adriaan de Boois permission to build a windmill close to the center of town. He placed his industrial mill on the foundations of the old “Goê Vrouwentoren”. In this way the mill was elevated high into the air, well above the surrounding buildings, and making the wind almost unhindered and turbulence free. Here for years De Boois crushed tuff stone to produce special cement.

In 1802 De Adriaan was sold to a tobacco merchant, who used the mill until 1865 to grind tobacco into tobacco snuff. Then in 1865 both the mill owner and type of milling changed. The mill was transformed into a grain mill, and also rebuilt into a wind and steam mill. From that time only grain has been milled in “De Adriaan”.

Buurman Olycan

Jacob Pietersz Olycan (1596 – 1638), is een welgestelde brouwer, bestuurder en later burgemeester van Haarlem. Hij is nog steeds bekend, omdat de beroemde Haarlemse schilder Frans Hals hem meerdere keren heeft geschilderd. Onder andere staat hij op een van zijn beroemde schuttersstukken.

Jacob is net als veel andere belangrijke stadsgenoten lid van de schutterij, vrijwilligers die zich in hun vrije tijd bezighielden met militaire oefeningen om de stad te kunnen verdedigen. Ook zorgen zij voor orde, rust en veiligheid, bijvoorbeeld bij oproer, brand of belangrijk bezoek.

Langs de oevers van het Spaarne woonden en werkten veel bierbrouwers.

Neighbor Olycan

Jacob Pietersz Olycan (1596-1638), was a wealthy brewer, director and later mayor of Haarlem.

He is well known even today, as the famous Haarlem painter Frans Hals painted him several times. Among other things, he is depicted on one of the famous archer paintings of Hals.

Jacob was, like many of the other important city residents, a member of the militia, volunteers who in their free time were involved with military exercises to defend the city. They also took care of order, peace and security, for example during riots, fire, or important people visiting.

Along the banks of the Spaarne many brewers lived and worked.

Buurvrouw Kenau

Vlakbij langs het Spaarne, richting centrum, heeft Kenau haar houthandel.

Tijdens de opstand tegen het Spaanse gezag belegeren Spaanse troepen in 1572 de stad.

De door de Spaanse kanonnen kapotgeschoten stadsmuren moeten door de bevolking van Haarlem steeds worden hersteld.

Kenau zet zich hierbij zeer strijdvaardig in, ook levert zij het stadsbestuur hout voor oorlogsschepen.

Na zeven maanden geeft Haarlem zich over, en worden duizenden inwoners en soldaten door de Spanjaarden onthoofd of verdronken. Kenau kan de stad ontvluchten.

Uit processtukken uit 1585 blijkt dat Kenau van de stad nooit geld heeft ontvangen voor het geleverde hout. In de rechtbank deed ze haar naam ook alle eer aan!

Neighbor Kenau

Nearby, on the Spaarne closer to the city center, Kenau Hasselaer ran her timberyard.

During the city's revolt against Spanish rule in 1572, Spanish troops besieged the city. The city walls, often badly damaged by the Spanish cannons, were constantly being repaired by the people of Haarlem.

Kenau was very involved in this defense, and she also delivered timber to the city council to build warships.

Despite this, after a siege lasting seven months, Haarlem surrendered and the Spaniards killed thousands of soldiers and civilians by beheading or drowning. Kenau fortunately could flee the city.

From legal documents from 1585 it showed that Kenau had never received money for the timber she delivered to the city. In court she did her name justice!

Brand!

Op zaterdagmiddag 23 april 1932 is Haarlem in rep en roer. De Adriaan staat in brand!! De indrukwekkende vuurzee trekt duizenden toeschouwers. Ondanks kordaat optreden van de Haarlemse brandweer blijft er van de Adriaan weinig meer over dan een smeulende hoop stenen en balken. De oorzaak is nooit vastgesteld.

Al een dag na de brand organiseren Haarlemmers een inzamelingsactie voor de herbouw.

In 2002, zeventig jaar later, is het eindelijk zover. Haarlem heeft zijn Adriaan terug.

Fire!

On Saturday afternoon, 23 April 1932, Haarlem was in turmoil. The Adriaan was on fire! The impressive conflagration drew thousands of spectators. Despite committed action by the Haarlem fire service little more remained of the Adriaan than a smoldering heap of stones and burnt beams. The cause of the fire was never definitively determined.

Just a day after the fire, the people of Haarlem began organizing a fundraiser to rebuild the Adriaan. In 2002, a full seventy years later, it finally arrived. Haarlem had its Adriaan back.

De Herbouw

In 1963 wordt de gemeente Haarlem eigenaar van de grond waarop de molen heeft gestaan en neemt een herbouwplicht op zich. Die laatste belofte raakt in de jaren daarna in de vergetelheid. In 1991 wordt de Stichting Molen De Adriaan opgericht die de herbouw van de molen als doelstelling heeft.

De Gemeente Haarlem is in eerste instantie terughoudend. Als in 1996 de herbouwplicht van de Gemeente uit het archief wordt gelicht, gaat de gemeente om en verleent volle steun en medewerking. Vanaf nu krijgt het project de wind in de zeilen.

Op 23 april 2002, 70 jaar na de brand, wordt de herbouwde Adriaan feestelijk geopend en is nu niet meer weg te denken uit de skyline van het 'oude' Haarlem.

Reconstruction

In 1963, the city of Haarlem became owner of the land on which the mill stood and also pledged to rebuild the windmill. That pledge became forgotten over time. In 1991 the Foundation Molen De Adriaan was created, with its sole objective to rebuild the mill. The City of Haarlem was initially reluctant to cooperate in this project. However in 1996, when the rebuilding pledge was rediscovered in the city archives, Haarlem gave full support and cooperation to the project which literally put wind into the sails.

On 23 April, 2002, 70 years after the fire, the rebuilt Adriaan was officially opened and since then it is unimaginable for it not to be part of the skyline of "old" Haarlem.

